

głos pp. Woleczyński, Pinkwart, Natanson, Surzyński, Klaka i Niezgoda, ustalono ogólną sumę wpływów ze składek na zł. 2000.— z tym, że Komisja Finansowa ustali z poszczególnymi związkami repartycję składek, przy czym przyjęto jako minimalną składkę zł. 50.— a jako maksymalną zł. 500.— Po tem uzupełnieniu proponowany projekt budżetu uchwalono jednomyślnie.

Sekretarz Generalny zakomunikował, że według statutu Zjednoczenia Rada Naczelna ustępuje co trzy lata i w obecnym roku kończy się jej kadencja. W nowych wyborach wybrano przez aklamację na prezesa Zjednoczenia prof. Antoniego Ponikowskiego, na wiceprezesów: pp. Dr. Leona Surzyńskiego, Dr. Kazimierza Niżyńskiego i dyr. Józefa Woleczyńskiego, na sekretarza generalnego Dr. Jana Niezgodę na skarbnika p. Edmunda Pinkwarta, na bibliotekarza p. inż. Stefana Natansona, na Chorążego prof. Karola Hławińkę Do Komisji Rewizyjnej wybrano: p. p. Antoniego Markowskiego, E. Woźniaka i Fr. Wilkoszewskiego.

W zagajeniu dyskusji dr. Jan Niezgoda poruszył zagadnienia ruchu śpiewaczego w kraju i zagranicą, ujmując najpilniejsze potrzeby w 11 punkt, następujących.

1. Organizować systematycznie kursy dla dyrygentów chórów i orkiestr, a to:
 - a) w ośrodkach zagranicznych kursy niższego stopnia,
 - b) w kraju kursy wyższego stopnia i kursy dokształcające.
2. Wezwać społeczeństwo polskie w kraju i zagranicą do popierania imprez urządzanych przez polskie zespoły śpiewacze i muzyczne z jednej strony przez uczęszczanie na te imprezy a z drugiej strony przez pomoc materialną w formie subwencji udzielanych przez silne finansowo organizacje polskie.
3. Wpłynąć na prasę codzienną tak w kraju, jak i zagranicą, by w dziedzinie muzyki i śpiewu zespołowego poświęcała więcej miejsca i to w specjalnej rubryce.
4. Dołożyć starań, by każde muzykalne dziecko polskiej rodziny śpiewało w chórze dziecięcym, każdy harcerz w chórze harcerskim, a każdy muzykalny człowiek dorosły należał do chóru polskiego świeckiego czy kościelnego.
5. Młodzież polska, idąc za pięknym przykładem młodzieży polskiej w Ameryce, powinna wszędzie tak w kraju, jak i zagranicą tańczyć tańce polskie.
6. Po wydaniu dwóch śpiewników dla chórów z zagranicy p.t. „Z Pieśnią do Was Idziemy”, należy przygotować i wydać dalsze tomy dla chórów żeńskich i dziecięcych i należy przygotować uzupełnienia tomów już wydanych, jak również należy przygotować i wydać zbiór łatwych układów tańców polskich na małą wrkiestrę.
7. Każdy śpiewak powinien prenumerować swoje fachowe czasopisma, przede wszystkim wydawane przez organizację macierzystą a następnie oficjalne organy Zjednoczenia Polskich Związków Śpiewaczych i Muzycznych, a mianowicie „Chór” wychodzący w Warszawie (Krakowskie Przedmieście 1 Księg. Grąbczewskiego) i „Śpiewaka”, wychodzącego w Katowicach (ul. Ks. Damrota 4) by w ten sposób utrzymać łączność z organizacjami śpiewaczymi i muzycznymi, śledzić ich rozwój, brać z nich przykład a przez fachową lekturę kształcić się w dziedzinie pielegnowania pieśni i muzyki rodzimej.
8. Celem pobudzenia do intensywniejszej pracy w zespołach i celem wykazania swego dorobku artystycznego należy organizować i w kraju i na terenach zagranicznych popisy i zawody śpiewacze związkowe i międzyzwiązkowe z udziałem chórów przybywających z Polski i do Polski.

9. Kompetentne czynniki dołożą starań, by zespoły śpiewacze wyjeżdżające z Polski zagranicę z koncertami, obowiązkowo dawały przynajmniej jeden koncert dla miejscowej Polonii, celem zapoznania naszych rodaków z pieśnią ojczystą.